

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vestium ornatus curiosus quàm sit virginibus vitandus. Can. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

ingiter habitare delector, maculam contraheret, per quæ (vt verissimum est, illicq; timuerunt) meam operationem impedissent.

Gregor.

Sensum in-
custodiam
quænam ma-
la se quætur.
Galar. s.
Curiositas
sensuum
quæ mala
pariat.

Verum sicut dicit plerunque solet: lacula præuisa minus feriunt, ita & ego ex multis, pauca vitiorum tibi genera ob oculos ponæ ex incuria seu sensu immortificatione originem ducetia: quæ si studiosè fugeris, non dubium quin coru quoque pericula declinabis. Hinc prodeunt fornicationes, adulteria, homicidia, commestationes, ebrietates, furta, carnis detestanda voluptates, malæ & de proximo suo suspensiones, ira, rixæ, contentiones, emulationes, temeraria iudicia, scurrilitates, morum leuitates & meorum tandem diuinorum præceptorum obliuio. Quid plura? Hoc postremo non puto reticendum, quod fons elationis, incencium libidinis, violatio castitatis prodeunt quasi ex quadam scaturigine ex sensu curiositate: quoniam discedente mète à fonte vitæ, à lumine veritatis, à delectatione spiritali quàm in se inuenire poterat, fornicatur in pulchritudine & amore creaturarum, & moritur atque suscipitur à prætereunte seculo, & conformatur eidem. Hi sunt curiosi animi & immortificati sensus fructus, quos si quis comederit, inueniet mortem, & perdet vitam, me scilicet sponsum coelestem, qui sum via, veritas & vita omnibus in me credentibus meq; amantibus.

Ioan. 14.

Vestium ornatus curiosus quam sit virginibus vitandus.

CANON XV.

Secundo, summè tibi vitanda est omnis, tam interna, quàm externa curiositas, somnis pompa, omniumq; vestium & ornatus superfluitas, similiter curiosus incessus ceruix erecta, oculorum nutus & hisce similia vanitatum & leuitatù signa, quibus hominum in te oculos posses prouocare. Nà audisti forsàn quid de talibus beatus Augustinus spiritu meo repletus, dixerit: Dominica (inquit) virgo, nec ornatu capitis, nec habitu comæ, nec oculis erectis & latis: sed depressa ceruice & vultu in terram demisso procedat, ne iuueniles inducat amores, & ne alijs causa perditionis existat, quamuis ipsa peccat. Item & beatissimus Hieronymus eodem repletus spiritu, ait: Si vir aut mulier, vir aut iuuenis se ornauerit, & vultus hominum in se prouocauerit, & si nullum inde malum sequatur, tamen æternum supplicium patietur, quia venenum præbuit, si fuisse qui biberet. De quoque Cyprianus ait: Serico & purpura induta, Christum induere non possunt: auro, & margaritis monilibusq; ornata, ornamenta mentis & Dei gratiam amiserunt. Hinc perpende quid conferat, quidve emolumenti secum aduehat curiositas, vestiumq; ornatus & pompa, quam omnes amici mei tanto studio fugierunt ac execrati sunt, vt nisi vilissimis essent contenti vestimentis, insipientes in autorem fidei & consummatorem Iesum, hoc est, me Dominum ac sponsum suum: qui cum diues essem, omniaq; in manu mea haberem, elegi paupertatem & abiectionem, omniumq; rerum inopiam, solatq; ac vnica fui, quamdiu in tercis degi, indutus tunica, quam mihi veneranda parens mea proprijs texuit manibus. Ioannes in super Baptista, quo inter natos mulierum maior non surrexit: meæ paupertatis animatus exemplo, vestitu ex camelorum pilis contexto, est vsus: sed quantum per hoc à me laudatus sit, turbisq; commendatus, Euangelista meus minimè tacuit. Quid enim inquit existis in desertum videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur in domibus regnum sunt. Quid quæso est homo pretiosis ornatus vestibus, nisi sepulchri foris

August.

Hieron.

Cypria.

Vestium
pompa vt
omnes Dei
amici sint
execrati.
Heb. 12.
1. Cor. 3.
Ioan. 13.
Mat. 23.

Ibidem.
Vestibus
splendidis
ornatus ho-
mo quid sit.

foris dealbatum, intus autem spurcitia plenum? Talis siquidem ornatus, neminem virtuosum, sed multos vitiosos reddit. Ergo o fidelis anima hanc fuge pompam & preciosorum ornamentorum curiositatem pro viribus, & sequere potius simplicitatem, modestiam, verecundiam, pudicitiam, & id genus virtutes, quæ virginittatis gloriam maximè adaugent, & te mihi cœlesti sponso tuo non parum commendabilem ac amabilem reddunt.

Gula quantopere virginibus fugienda.

CANON XVI.

Tertio, deuitabis omnem voracitatem ac gulam: quando nūquam poterit ad decorem pudicitie pertinere, nec virginittatis candorem seruare quisquis voracitati aut gulæ frena laxauerit, neque ardentem poterit concupiscentiæ stimulos inhibere, quisquis desideria gulæ arctare noluerit. Nam incommoda gulæ & peccata quæ ex ea originem trahunt, quis lingua exprimet?

Gulæ iacē-
moda quæ-
nam sūt.

Ipsam vimirum humani intellectus capacitatem transcendunt. Ne tamen ex ignorantia in aliqua horum incidas, breuitatis gratia quædam referam. Ipsa est fomes libidinis, radix criminum, turbatio capitis, subuersio sensus, linguæ tempestas, procella corporis, naufragium castitatis, infania volūtaria, ignominiosus lāguor, turpitude morum, dedecus vitæ, honestatis infamia, animæ corruptela. Ipsa confundit naturam amittit gratiam, perdit gloriam, & incurrit damnationem æternam De quibus omnibus tam in nouo, quam in veteri Testamento habemus exempla. In nouo, de diuite epulone. In veteri de populo Israhelico. *Sedit enim populus manducare & bibere, & postea surrexerunt ludere.* Propterea per memetipsum rogo ac obsecro te dilecta sponsa mea, vt execreris pestiferum hoc peccati genus, nec immisceas te his, qui adeo facile huic succumbit vitio, ac si nulla inde imminerent pericula, sed sobrietatem, vt potest magnam virginittatis amicam, castitatisque custodem peruiilem sectare & amplexare, per quam haud dubie recta ad me perduceris, nec aberrare poteris, hac te dirigente & ducente.

Luci 14.

Exod 35
1. Cor. 10

Quia sobrietas est mentis & sensus, membrorumque omnium corporis protectio, castitatis tutela, pudicitie proxima, & orationis singulare præsidium. Et sicut humana mens per cibi & potus superfluum vsum hebetatur & deprimitur, ne ad arcem diuinæ contemplationis valeat conscendere, sic per sobrietatem & temperatiam eleuatur & rapitur ad contemplanda cœlestia, & despicienda hæc terrena caducaque omnia, per quæ misera caro fouetur sæpèq; contra spiritum inflammatur.

Sobrietatis
encomium
haud fallax.

Loquacitas quam sit virginibus exitialis.

CANON XVII.

Quarto, prohibeo tibi omnem loquacitatem, quæ minime decet virginem. Nam multi loquacitatis vitio obnoxij, maxima sibi ipsi damna inferunt, a hostibus sapenmero in magnas secum pertrahunt perplexitates, multisq; incalculabilibus etiam inuoluntat atque implicat nodis & scrupulis: à qua si quis sibi cauere, & linguæ suæ frena iniiceret, non dubium quin à multis periculis animam

Aaaa

suam